

195

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 22 czerwca 1962 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 18 września 1957 r. w sprawie dodatków za nocną służbę oraz za specjalne i uciążliwe warunki pracy, przysługujących pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i pracownikom przedsiębiorstw Międzydzielcowych Kabli Telekomunikacyjnych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie dodatków za nocną służbę oraz za specjalne i uciążliwe warunki pracy, przysługujących pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” i pracownikom przedsiębiorstw Międzydzielcowych Kabli Telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 60, poz. 327) dodaje się § 13a w brzmieniu następującym:

„Dodatek za nocne dyżury domowe pracowników stacji wzmacniakowych.

§ 13a: 1. Inżynierom i technikom zatrudnionym na stacji wzmacniakowej przysługuje dodatek za gotowość do zgłoszenia się w porze nocnej, tj. w

czasie od godz. 22 do 6, na każde wezwanie dla usunięcia zakłóceń w urządzeniach stacji wzmacniakowej, zwany dalej „dodatkiem za nocne dyżury domowe”.

2. Wysokość dodatku za nocne dyżury domowe wynosi 20 zł za jedną noc.
3. Pracownik może być zobowiązany do pełnienia nocnego dyżuru domowego tylko za jego zgodą.
4. Pracownikowi pobierającemu dodatek za nocne dyżury domowe nie przysługują z tytułu zgłoszenia się dla usunięcia zakłóceń w urządzeniach stacji wzmacniakowej inne należności”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1962 r.

Minister Łączności: Z. Moskwa